

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/118/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6823010052
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6823010052.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 31. októbra 2023, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca sp. zn. RA-2Nt/7/2023 zo dňa 28.08.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. RA-2Nt/7/2023 zo dňa 28.08.2023 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. RA-2T/114/2020 zo dňa 11.10.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/133/2021 zo dňa 04.10.2022, keď nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 28.08.2023 sťažnosť, ktorej písomné dôvody predložil prostredníctvom ustanoveného obhajcu okresnému súdu dňa 17.10.2023. V sťažnosti vyjadril nesúhlas s rozhodnutím súdu a označil ho za arbitrárne. Zopakoval argumentáciu použitú pred okresným súdom, že skutočným páchatelom je A. C., ktorý zneužil jeho neskúsenosť na to, aby mu poskytol svoje doklady za účelom vyhotovenia pracovnej zmluvy, aby si založil bankové účty, poskytol mu platobnú kartu a podobne. Ďalej vyjadril nesúhlas s výrokom okresného súdu, že je táto argumentácia účelová. K odmietnutiu A. C. vypovedať v tejto veci uviedol, že ak by skutočne nebol angažovaný v tejto veci, tak by nevyužil svoje zákonné právo nevypovedať, ale by len uviedol, že napr. nepozná odsúdeného alebo že nie sú pravdivé tvrdenia odsúdeného. Ďalej uviedol, že urobil vyhlásenie o vine len z dôvodu strachu o život a zabezpečovaní, že dostane len podmienku. Podľa odsúdeného išlo o organizovanú skupinu, pričom podľa neho nebol jediný koho využili ako „bieleho koňa“. V prípade obnovy konania uviedol, že by bolo na mieste vykonať konfrontáciu medzi ním a poškodenými D. a E. F. vzhľadom na to, že mali komunikovať telefonicky s páchatelom. Na základe vyššie uvedeného odsúdený navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že povoľuje obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Revúca sp. zn. RA-2T/114/2020.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. B. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného považuje za potrebné na úvod uviesť, že obnova konania je taký mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku alebo právoplatného trestného rozkazu, a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani zákonnosť, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy osebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Skutočnosťou predtým neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci stav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje analýzou doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu v zhode s právnym názorom prvostupňového súdu konštatuje, že odsúdený neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by neboli súdu v pôvodných konaniach známe, a ktoré by mohli mať samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi vplyv na iné rozhodnutie o vine a treste pre odsúdeného. Prvostupňový súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného, ktorou sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu. Po splnení prieskumnej právomoci krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd zistil, že odsúdený A. B. žiadal povoliť obnovu konania vo veci Okresného súdu Revúca pod sp. zn. RA-2T/114/2020, v rámci ktorého bol odsúdený rozsudkom zo dňa 11.10.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/133/2021 zo dňa 04.10.2022 a právoplatne uznaný za vinného za pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranné ambulantné protialkoholické liečenie a ochranné ambulantné liečenie patologického hráčstva. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: G. H., škodu vo výške 5 640 eur, H. I., škodu vo výške 29 120 eur, E. F., škodu vo výške 179 817 eur a D. F., škodu vo výške 23 299 eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť Alza, sk s. r. o., so sídlom Bottova 7, Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd sa plne stotožnil s právnou argumentáciou prvostupňového súdu o tom, že skutočnosti uvedené odsúdeným neboli spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než právoplatné rozhodnutie vo vyššie označenom súdnom konaní. K námietke odsúdeného, že bol donútený k vyhláseniu o jeho vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku z dôvodu obavy o život a zdravie a ubezpečovaní, že dostane len podmienku okresný súd správne uviedol, že odsúdený urobil na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2021 vyhlásenie o svojej vine, ktoré bolo slobodné, vážne a zrozumiteľné a súd toto vyhlásenie prijal. Rovnako aj na verejnom zasadnutí uviedol, že si bol plne vedomí toho, že uznáva vinu pričom sa mohol aj slobodne radiť s ustanovenou obhajkyňou, a bol uzročený aj s tým aké následky to má pre jeho osobu. Taktiež na margo argumentácie obžalovaného je potrebné pripomenúť, že súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného

o vine je neodvolateľné (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku), pričom sa jedná o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje.

V súvislosti s vyhlásením odsúdeného o svojej vine krajský súd poukazuje aj na znalecký posudok A. J. K., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, ktorý bol vypracovaný v konaní pred súdom, pričom podľa jeho záverov; „obžalovaný A. B. v čase spáchania skutkov a ani v súčasnosti netrpí žiadnou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by chorobným spôsobom ovplyvňovala jeho rozpoznávaciu alebo ovládacie schopnosti, alebo ktorá by chorobne motivovala jeho konanie. Obžalovaný je schopný, v súčasnej dobe, účasti na trestnom konaní. Je schopný plne chápať zmysel trestného konania, ako aj zmysel prípadne udeleného trestu“. Krajský súd taktiež považuje za potrebné poukázať, že obžalovaný ani na odvolacom konaní nenamietal, že by jeho vyhlásenie bolo nejakým spôsobom vynútené, dokonca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol: veľmi ma mrzí moje konanie a chcel by som sa týmto ospravedlniť aj poškodeným, chcem žiť riadnym životom a nahradiť poškodeným škodu.

Sťažnostný súd pripomína, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom nepreskúmateľnosť vo vzťahu k opravným prostriedkom je výslovne upravená v ustanovení § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Teda výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nie je možné preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku. Taktiež je potrebné poznamenať, že ak by mal súd akékoľvek pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. Následné skúmanie viny, ako aj jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom.

Aj s poukazom na všetky tieto skutočnosti potom dôkazy navrhované odsúdeným z pohľadu splnenia podmienok na obnovu konania nie sú novými dôkazmi, súdu skôr neznámymi.

K námietke odsúdeného, že svedok A. C. odmietol vypovedať, pretože bol angažovaný v jeho veci, okresný súd správne uviedol, že toto odmietnutie nemožno hodnotiť izolovane a to tak, že automaticky tým priznáva vinu za dané skutky. Jedná sa o právo svedka odmietnuť vypovedať, ak by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania alebo svojej blízkej osobe. Taktiež je potrebné v súvislosti s týmto svedkom uviesť, že svedok uviedol, že odsúdeného B. pozná z výkonu trestu odňatia slobody Košice-Šaca, predtým sa s ním nestretol ani pred nástup na výkon trestu.

Krajský súd napriek zhora rozvedenému uzatvára, že s prihliadnutím na dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, a to výpovede svedkov - poškodených D. F., E. F., G. H., H. I., L. C., M. N., M. O. M., svedka P. B. a svedka J. E., znalecké posudky z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria, listinné dôkazy, doznanie obžalovaného v prípravnom konaní a vyhlásenie obžalovaného o jeho vine na hlavnom pojednávaní, nie sú navrhované dôkazy takými, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Keďže odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi privodiť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu výroku o vine alebo treste namietaného právoplatného odsudzujúceho rozsudku, prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol pre absenciu zákonných podmienok podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.